

De Forenede Nationers forpligtelse til at søge at finde frem til en løsning, idet der ikke er tegn på, at parterne under de nuværende betingelser selv vil være i stand til at nå frem til et resultat.

6. Om *økonomisk og social udvikling* hedder det, at selv om manglende midler igen i år har hindret eller udskudt adskillige verdensomspændende projekter inden for de økonomiske og sociale områder, og selv om de udviklede landes bidrag stadig er langt fra tilfredsstillende, finder generalsekretæren visse opmuntrende træk i det omhandlede års udvikling inden for dette område. Han nævner i den forbindelse en øget tendens i retning af at anlægge et altomfattende synspunkt på udviklingsproblemerne og herunder en bedre forståelse af sammenhængen mellem de økonomiske og sociale problemer. Den vægt, der nu lægges på befolkningsproblemerne, bekræfter denne udvikling. Generalsekretæren finder oprettelsen af den nye „Trust Fund,, der skal tage sig af befolkningskontrol, lovende, ligesom han finder, at en udvidet brug af planlægning langsomt begynder at give resultater. Komiteen for udviklingsplanlægning vil kunne sætte yderligere skub i disse anstrengelser, og de erfaringer, der herigennem indhøstes, vil kunne være af betydelig værdi i det forberedende arbejde for det andet udviklingstiår.

Med beklagelse må generalsekretæren igen i år konstatere en manglende forøgelse af den internationale bistand og den negative virkning, dette har på forløbet af udviklingstiåret. Han nævner, at selv om Kennedy-runden må betegnes som en succes, har den ikke givet store resultater til udviklingslandene, specielt ikke inden for landbrugssektoren. Vedrørende Den internationale sammenslutning for økonomisk Udvikling (IDA) nævner han ønsket om nye bidrag, idet midlerne fra 1965 næsten er udtømt, og de lån, IDA yder, spiller en meget væsentlig rolle for udviklingen af visse sektorer og navnlig infrastrukturen i udviklingslandenes økonomi. Herefter gennemgår U Thant udviklingen inden for FNs kapitaludviklingsfond, som han mener bør knyttes til FNs Udviklingsprogram (UNDP), samt UNDP og FNs organisation for industriel Udvikling (UNIDO). Generalsekretæren oplyser, at FNs konference

for udenrigshandel og Udvikling (UNCTAD) nu er fuldt etableret, men at fremskridtene i retning af at opfylde de mål, der blev sat på den første verdenshandelskonference, har været minimale. På den anden konference i New Delhi i februar/marts 1968 vil der imidlertid være mulighed for at nå fremskridt inden for visse områder, hvor synspunkterne ikke er alt for langt fra hinanden, og han understreger, at den politiske vilje hos medlemsstaternes regeringer vil være den afgørende faktor for, om det skal lykkes at gøre UNCTAD til et effektivt organ for vedtagelse af konkrete løsninger.

Generalsekretæren konkluderer, at trods alle anstrengelser vinder vi ikke krigen mod nød og elendighed, hvis ikke såvel udviklingslandene som de udviklede lande er forberedt på en stærkt øget indsats. Dette gælder især fødevarerproblemet, uden hvis løsning hundreder af millioner af unge i landbrugsområderne vil gå til grunde, ligesom den kraftigt stigende udvandring til byerne vil gøre tilstandene i byområderne i udviklingslandene utålelige.

7. I *apartheidsspørgsmålet* noterer generalsekretæren, at selv om den sydafrikanske regering har vist større interesse for at modvirke den internationale fordømmelse af apartheidpolitikken gennem en øget propagandavirksomhed, har den ikke alene opretholdt denne politik, men har konsekvent gennemført en stramning af sin holdning over for det ikke-hvide flertal af den sydafrikanske befolkning. Dette har medført en stigende tvivl blandt den sydafrikanske befolkning om mulighederne for en fredelig løsning og en stigende skuffelse blandt FNs medlemslande over FNs uformåen i dette spørgsmål.

Generalsekretæren gennemgår herefter de forskellige forsøg inden for organisationen på at afhjælpe følgerne af apartheidpolitikken, blandt andet ved ydelse af bistand til ofrene for denne politik og ved en undersøgelse af forholdene i de sydafrikanske fængsler, men fremhæver selv, at disse anstrengelser ikke har haft nogen væsentlig indflydelse på situationen i Sydafrika. En løsning kan efter hans opfattelse kun opnås, såfremt sikkerhedsrådets permanente medlemmer og Sydafrikas store handelspartnere er indstillet på at harmonisere deres politik